

afbrydelse lovlig kan ske, at gøre, hvad de formaar, for at etablere Forbindelse mellem Kvinden og Institutionerne, og saaledes kun gribe til at give Tilladelse til en Fosterfordrivelse, naar det med Føje kan siges, at ethvert andet forhaandenværende Middel til at afværge Faren for Kivndens Ulykke har vist sig ikke at føre til Maalet». *Det ses heraf, at de Organer, som skal tage Standpunkt til de sociale Indikationers Vægt og Gyldighed som Grundlag for en Svangerskabsafbrydelse, i vidt Omfang vil faa til Op-gave at søge at forhindre saadanne Aborter. De bliver dermed et socialpolitisk Instrument af stor Betydning.*

Ud fra disse Betragtninger maa Befolkningskommissionen nære Tvivl om det hensigtsmæssige i at lade Embedslægen faa en saa afgørende Indflydelse ved Bestem-melsen om Svangerskabsafbrydelse paa social Indikation, som Tilfældet er i det fore-liggende Forslag. Ulykkeligt stillede gravide Kvinder bør — som netop fremhævet i Svangerskabskommissionens ovenfor gengivne Betragtninger — først og fremmest vejledes og hjælpes til Rette, saaledes at Spørgsmaalet om Afbrydelse af Svanger-skabet først bliver rejst, saafremt alt andet svigter. Paa dette Tidspunkt at overgive Sagen i andre Hænder vil næppe være tilraadeligt. Embedslægen vil i de fleste Til-fælde paa Forhaand være uden nærmere Kendskab til de Kvinder, hvis Forhold han skal bedømme, for de paagældende Kvinder vil han uundgaeligt komme til at staa som Embedsmand og derfor have vanskeligt ved at opnaa det umiddelbare Kendskab til Forholdene, der er Betingelsen for at træffe en forsvarlig Afgørelse, og han vil af samme Grund have vanskeligt ved at finde de Argumenter imod Svangerskabsafbry-delsen, som maaske vilde medføre, at Ønsket herom blev opgivet. At Embedslægen vil være henvist til at søge Forholdene oplyst ved en Række mere eller mindre offici-elle Henvendelser til forskellige Institutioner og Personer, eventuelt ved Hjælp af »social workers«, i Forbindelse med den Omstændighed, at Oplysningerne maa ind-hentes *alene* under Hensyn til en fremsat Begæring om Svangerskabsafbrydelse, vil desuden i diskretionsmæssig Henseende uanset alle Paabud af de paagældende blive betragtet som lidet betryggende.

Efter den Opfattelse, Befolkningskommissionen foreløbig har dannet sig af Spørgsmaalet, vilde man formentlig bedre kunne bidrage til Opnaaelse af en velunder-bygget Afgørelse, saafremt man — efter indhentet Erklæring fra den sædvanlig be-nyttede Læge — lod denne træffe af Lederen af de Institutioner til Hjælp og Vejled-ning for de svangre Kvinder (Mødrehjælpen for gifte og ugifte Kvinder), som efter Befolkningskommissionens Mening bør oprettes (jfr. nedenfor). Dette maatte forud-sætte, at disse Institutioners Ledere blev anerkendt af det offentlige. Man anser det ikke for nødvendigt at paalægge Sygehuslægen Medbestemmelsespligt, idet det næppe vil være vanskeligt at finde et tilstrækkeligt Antal Sygehuslæger, der vil være villige til at foretage Afbrydelser, naar Beslutning derom er taget af de i Loven bestemte Organer, men anser det for tilstrækkeligt, hvis Sygehuslægen har Ret til — efter at have sat sig ind i Sagens Akter — at nægte sin Medvirken. I denne Henseende kan Opmærksomheden henledes paa, at det heller ikke i Lovgivningen om Sterilisation er bestemt, at den opererende Læge skal give sit Samtykke. Man vil endvidere anse Oprettelsen af en Appellinstans for paakrævet.

Den her skitserede Ordning, hvorved den forebyggende Forsorg paa det nøjeste knyttes sammen med Spørgsmaalet om Svangerskabsafbrydelse, vil sikkert ogsaa af økonomiske Grunde være fordelagtig, idet den vil muliggøre den fulde Ud-nyttelse af de mest kvalificerede Lægekræfter og af virkeligt kvalificerede Medhjæl-pere paa de forebyggende Institutioner, der alligevel bør oprettes. Befolkningskom-missionen vil bl. a. tage under Overvejelse, hvorledes Uddannelsen af »social workers« bør tilrettelægges, idet man finder, at en Særuddannelse er nødvendig, og ønsker at paapege, at Mulighederne for en saadan for Øjeblikket ikke er til Stede. Iøvrigt er Befolkningskommissionens Overvejelse af de herhenhørende Spørgsmaal endnu ikke afsluttet. Dog skal det udtrykkelig bemærkes, at Oprettelsen af Institutioner for Mødrehjælp efter Befolkningskommissionens Opfattelse er et nødvendigt Korrelat til en Lovgivning om Svangerskabsafbrydelse paa social Indikation.

Da der bag den faldende Fødselshyppighed og Svangerskabsafbrydelserne ligger Aarsagskomplekser, der staa i nøje Forbindelse med hinanden, vil ogsaa Be-folkningskommissionens øvrige Forslag, der som ovenfor anført vil sigte paa at anbe-fale Foranstaltninger, der angriber selve Aarsagerne til Fødselshyppighedens Nedgang — medføre en Nedgang i Svangerskabsafbrydelsernes Antal.